

CURREN BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PRELOŽIL DR. KAREL FUNK

"Nuž, Johanko, to je všecko?"
 "Všecko jen předmlouvou, pane; vlastní příběh teprv přijde. Když jsem se probudila, záře oslnila můj zrak; myslila jsem: ach, to už je den! Ale myšlila jsem se, bylo to jen světlo svíce. Žofie, hádala jsem, vešla sem. — Bylo světlo na stole toaletním a dvě přístěnky, kam jsem před ulehnutím pověsila svatební šaty a závoj, byly otevřené; slyšela jsem šustot odtamtud. Tázala jsem se: "Žofie, co děláte?" — Nikdo neodpovídal, ale postava vynořila se z přístěnku; vzala světlo, zdvihla je do výše a prohlédla obleky visící v šatníku. — "Žofie, Žofie!" volala jsem zasa a zase bylo vše ticho. Povstala jsem v loži, nahnula se ku předu: nejprv úžas, pak zděšení pojalo mne, a pak krev mi stýdla v žilách. Pane Rochester, tohle nebyla Žofie, to nebyla Lea, to nebyla paní Fairfaxová, to nebyla — ne, věděla jsem to jistě a douš vím — to nebyla ani ta divná ženská Grace Pooleová!"

Hall zříceninou? Jsem odloučen od tebe neprekonatelnými překážkami? Opouštím tě bez slzy — bez polibku — beze slova?"
 "Dusud ne."
 "Hodlím to učinit? Vždyť je tu již den, který má nás spojit nerozlučitelně, a jakmile budeme sjednoceni, tyto duševní hrůzy se nevrátí, ruším za to."
 "Duševní hrůzy, pane! Přála bych si, bych mohla věřit, že jsou pouze takové, přejí si to více než kdykoliv zvláště od té chvíle, co mi nemůžete vysvětlit tajemství oné strašné návštěvy."
 "A poněvadž to nemohu vysvětlit, Johanko, muselo to být zánlivým."
 "Ale, pane, když jsem si to fekla sama k sobě při vstávání dnes ráno, a když jsem se rozhlédla po pokojí, abych veselým vzhledem všech povědomých předmětů za plného denního světla nabyla odvahu a útěchy, tu — na koberec — spatřila jsem něco, co jasně nsvědčovalo ze lži moji domněnku — závoj roztržený shora dolů na dvě polovice!"
 "Čtila jsem, že pan Rochester sebou trhl a se zachvěl: spěšně chytl mne v náručí. "Bohudík!" zvolal, "jestli něco zlomyslného událo se večera v noci ve tvé blízkosti, bylo to jen počkození závoje. Ah, pomysleme si, co se mohlo stát!"
 "Těžce oddychoval a přivínil mne tak těsně k sobě, že sotva jsem dýchala. Po několikaminutovém mlčení pokračoval vesele —

zíraje zpytavě v můj zrak, "jak je má Johance teď?"
 "Noe se vyjasnila, pane, a já též."
 "A dnes večer nebude se ti zdát o odluce a strastech, nýbrž o šťastné lásce a blaženém jednotě."
 Tato předpověď jen napolo se vyplnila; ovšem, nezdálo se mi o strastech, ale zrovna tak málo zdálo se mi o radostech, neboť jsem vůbec nespala. Mají Adélku v náručí, pozorovala jsem dřímotu dítěte — tak klidného, tak pokojného, tak nevinného — a čekala na příští den; celý život můj bděl a dýchal v mém těle a jakmile slunce vyšlo, vstala jsem též. Pamatuji se, jak Adéla hula ke mně, když jsem ji opouštěla; pamatuji se, jak jsem jí políbila, když jsem vyprostila svůj křik z jejích ruček a zaplakala jsem nad ní ve zvláštním dojmutí a odešla od ní, obávaje se, že by moje vzlyky vyrušily ji z jejího spánku. Zdála se mi podobou mého minulého života, a nyní musela jsem se sama připravit se na setkání s obávaným, však zbožňovaným druhem svého budoucího neznámého života.

Chtěla jsem spatřit tu neviditelnou věc, na niž, jak jsme podle sebe kráčeli, zdál se upírati svůj ohnivý a zamýšlený zrak. Chtěla jsem uhadnout myšlenky, jichž vše zdálo se odporovat a vzpírat. U branky hřbitovní zastavily se shledal, že jsem došla bez dechu. "Jsem ukrutný ve své lásce?" pravil. "Pohov si okamžik, podepři se o mne, Johanko."
 A nyní mohu připomenouti si obraz šedého starého kostela, — pnuočho se klidně přede mnou, kolem jehož věže kroužily kvavky a nad ním vypínala se rudá jitrní obloha. Pamatuji se také na některé zelené rovy, a nevyšly mi rovněž z paměti dvě postavy eizineč, procházející se mezi nízkými hroby a čtoucí nápisy, vyřtý na několika omáčených náhrob-ních kamenech. Všimla jsem si jich proto, že když nás zahlédli, přešli kolem rohu za kostel, i nepochybovala jsem, že hodlají vejíti do kostela dvěma poboční lodí a býti přítomni oddávkám. Panem Rochesterem zpozorování nebyli: upřeně pohlížel na okamžik na můj obličej, z něhož krev, tuším, na okamžik upřehla, cítilaf jsem rosu na čele a mráz na tvářích a rtech. Když jsem se sebrala, což se stalo brzy, šel se mnou mírným krokem vzhůru po stezce ku bráně kostelní.

Kapitola XXVI.

Žofie přišla v sedm hodin ráno, by mne ustrojila; tento úkol trval jí velmi dlouho, než jej vykonala, tak dlouho, že pan Rochester, stav se, tuším, netrpělivým nad mým otálením, vzkázal nahoru, proč nepřicházím. Právě připínala závoj (obvyčejný kus tkaniny; k mému vlasu broží; vyběhla jsem z jejích rukou, jak mile jen bylo lze.

Vstoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Počkejte!" volala francouzsky. "Podívejte se na sebe do zrcadla, ani jednou jste se neokoukla."

Vstoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Obrátila jsem se tedy u dveří; spatřila jsem v něm postavu v dlouhém šatě a v závoji, tak ne podobnou mně samé. Ze se mi skoro zdála obrazem cizinky. — "Johanko!" ozval se hlas a já spěchala dolů. Byla jsem přijata na úpatí schodů panem Rochesterem.

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Loudačko!" pravil, "hlava mi hoří netrpělivostí a vy tak dlouho otáľíte!"

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Vzal mne do řídny, prohlédl mne celou dokonale, prohlásil mne za "krásnou jak lilie a ne-jenoum pýchu svého života, ale i tužbu svého zraku" a pak fka ke mně, že mi dá jen deset minut na požití snídání, zazvonil. Objevil se jeden z jeho nedávno přijatých sluhů, lokaj.

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Má John kočár pohotov?"
 "Ano, pane."
 "Jsem zavazadla snesena?"
 "Snázejí je, pane."
 "Jděte do kostela, podívejte se, zdali pan Wood (duchovní) a kostelník jsou tam; vraťte se a o- znamte mi."

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Kostel byl, jak čtenář ví, ne-daleko za branou; lokaj brzo se vrátil.

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Pan Wood je v zakřistii, pa-ne, obléká se do komže."
 "A kočár?"
 "Koně se zapřahají."
 "Nepotřebujeme jeti do koste-la, ale vůz musí být připraven v tu chvíli, jak se vrátíme; všech-ny kufry a zavazadla sestavena a přivázána a kočí na sedadle."
 "Ano, pane."
 "Johanko, jsi hotova?"

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Vstala jsem. Nebylo tu žádných mládenců, žádných druž-ček, žádných přátel, kteří by u-váděli nebo šimlil právou, nikdo, jen pan Rochester a já. Paní Fairfaxová stála v sání, když jsem šli naimo. Jak ráda bych a ní byla mluvila, ale ruka má by-la držena v železném svěru; byla jsem téměř huána podle kroku jeho, jenauž jsem sotva mohla stačit, a pohled na obličej pana Rochesteru dával cítit, že ani vte-rinu přítahu za žádným účelem se nestrpí. Jsem zedávna, zdá-li kdy některý ženich vyhlížel tak jako on — tak chtivý svého o-čle, tak silně umlčený, anebo zda-li se u koho poel takový rozhod-ným čelem — ve jevil tak pla-noucí a horoucí zrak.

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Nevím, byl-li ten den jaký- nebo odlišný; vstupujíc v výjez-du, nedívala jsem se ani na oblo-hu ani na zem; moje srdce bylo v mých očích a obě zdála se vni-katí do duše pana Rochesteru. —

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Velmi ráda to učiním, pane."
 "A zastrě pevně dveře z vnitř-pokoje. Vzhud Žofii, až půjdeš nahoru, pod záminkou, aby tě vy-bureovala v přesnou dobu zitra ráno; musíš být ustrojena a na-snídána před osnou. A teď jen žádné temné myšlenky, zaplaš-tážke starosti, Johanko. Nesly-šiš, jakým šeptem vtr poal ho-voit? A dítě již také nebije do okenních tabulí; podívej se" — (pozdvihl záletem) — "to je krásná noe!"

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

A byla doopravdy. Pál oblohy byla jasná a bezé skvrny; obla-ka nyní před vřem, který překo-čil k západu, táhla směrem vy-ehodnou v dlouhých, stříbrných úlech. Měsíc svítil kokojně.

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

"Nuž," pravil pan Rochester,

Ustoupili jsme do tiché a skromné svatyně; kněz v bílé rochetce čekal u nízkého oltáře, kostelník u něho. Vánde bylo ticho, jediné dva stíny pohybovaly se ve vzdáleném koutě. Můj závěr byl správný, cizinci vlonili do vnitř před námi a nyní stáli u hrobky Rochesterů, zády k nám, prohlížeje skrze zábradlí starý, časem sešlý mramorový náhrobek, na němž klečel anděl střežil ostatky Damery z Rochesterů, padlého u Marston Mooru v době občanských válek, a Elišky, choti jeho.

Zdarma Pro Muze

50,000 KNIH

Uplně Zdarma

Je to skvělá kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řečí, jak lze vyléčit stracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu sluchu, omdlení, neaktivitu, žaludční, jaterní, ledvinové a měchýřové nemoci, revmatismus, kapavku a nově chycené nemoci, sčizenou roury močové a všecky nemoci, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčit. Obsahuje celé skladné vědomosti — právě to, co každý lenatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvláště-ních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplacen, v prosté zapečetěné obálce. Neposílaje žádných peněz — pouze napište stětelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNihu.
 DR. JOS. LISTER & CO.
 B. 202-22 Fifth Ave., Chicago.

Pánov: Dle vašeho názoru byl bych poslán, kdybyste mi poslal úplné zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.

Jméno:

Ulice a číslo:

Město:

Pan Wood zdál se býti v roz-pacích. "Jakého rázu je ta překo-žka?" tázal se. "Snad může býti překonána — vysvětlena!"

(Pokračování.)

Sloup a Mirácký
 vialat první třídy moderní zařazení
HOSTINEC
 v č. 1265 So. 14. St. Omaha

JOS. T. VOTAVA.
 PRÁVNÍK

Úřadovna: č. pokoje 500
 Bee Building.

Telefon: Douglas 651.

Omaha — Nebraska.

THE MERCHANTS NATIONAL BANK
 OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY

Capital \$500,000.00. Surplus and profits, \$700,000.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platit na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON,
 President Vice President.

FRED P. HAMILTON B. H. MEILE, C. B. DUGDALE,
 Cashier Ass't Cashier Ass't Cashier.

VZORNÝ ZÁVOD pohrobničky a balsamovačský

Frank a Dorota Jandovi

oprávnění
 pohrobničky a balsamovači
 v č. 1235 již. 13. ul., Omaha, Neb.

Tei. Douglas 2984

Vzhůru Krajané, do Wisconsinu!

Oznamujeme Vám, že jsme nyní otevřeli novou kolonii, pode jménem—Nová Vlast,—kde vlastního 73,000 akrů té nejlepší země a tu Vám prodáme od \$10.00 do \$15.00 za akr, na splátku na osm roků. My jsme majitelé těchto pozemků a, jestli chcete koupit la-cině a první třídy pozemek, zde máte k tomu příležitost, koupit na malé první splátky. My Vám prodáme pouze tento úsudek 10 40-akrových farem, na nichž stojí již nový domek, za pouhých \$700. Na to položíte buď \$50.00 aneb \$100.00 a zbytek můžete spláceti po 8 roků, dle možnosti. Zde máte tu nejlepší příležitost, jaká se vám kdy naskytne, pomoci sobě ku tak lačné farmě a domovu. Píšte o mapy a popis oné nové osady, jsou zdarma.

GOOD LAND-COMPANY, Phillips, Wis.
 John Schauer, český řídící. 29-17

F. C. BLISS, prodáváč hovířného dobytka
F. F. WELLMAN, prodáváč vepř. dobytka

KOMMISSIONÁRI V DOBYTKU

Bliss & Wellman, 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, - SO. OMAHA, NEBRASKA